

2025/2083

17.10.2025

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY (UE) 2025/2083

z dnia 8 października 2025 r.

w sprawie zmiany rozporządzenia (UE) 2023/956 w odniesieniu do uproszczenia i wzmocnienia mechanizmu dostosowywania cen na granicach z uwzględnieniem emisji CO₂

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 192 ust. 1,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽¹⁾,

po konsultacji z Komitetem Regionów,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą ⁽²⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Od rozpoczęcia okresu przejściowego w dniu 1 października 2023 r., określonego w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/956 ⁽³⁾, Komisja gromadzi dane i informacje dotyczące wdrażania mechanizmu dostosowywania cen na granicach z uwzględnieniem emisji CO₂ (CBAM), zgodnie z tym rozporządzeniem, w tym poprzez analizę kwartalnych sprawozdań przedkładanych przez zgłaszających objętych obowiązkiem sprawozdawczym. Zgromadzone informacje oraz wymiany z zainteresowanymi stronami, w tym wymiany w ramach grupy ekspertów ds. CBAM, pozwoliły na zidentyfikowanie obszarów uproszczenia i wzmocnienia CBAM zgodnie ze zobowiązaniem Unii do zapewnienia sprawnego wdrożenia CBAM po zakończeniu okresu przejściowego w dniu 1 stycznia 2026 r.
- (2) W oparciu o zgromadzone w okresie przejściowym doświadczenia i dane dotyczące rozmieszczenia importerów do Unii towarów wymienionych w załączniku I do rozporządzenia (UE) 2023/956, tylko niewielka część tych importerów odpowiada za zdecydowaną większość emisji wbudowanych związanych z towarami przywożonymi. Odstępstwo mające zastosowanie do przywozu towarów o niewielkiej wartości, tj. o wartości nieprzekraczającej 150 EUR na przesyłkę, o których mowa w art. 23 rozporządzenia Rady (WE) nr 1186/2009 ⁽⁴⁾, wydaje się niewystarczające do zapewnienia, aby CBAM miał zastosowanie do importerów proporcjonalnie do ich wpływu na emisje objęte rozporządzeniem (UE) 2023/956. Dla importerów małych ilości towarów przestrzeganie obowiązków sprawozdawczych i finansowych określonych w rozporządzeniu (UE) 2023/956 mogłoby być nadmiernie uciążliwe. W związku z tym należy wprowadzić nowe odstępstwo, aby zwolnić z obowiązków wynikających z rozporządzenia (UE) 2023/956 importerów małych – pod względem masy – ilości towarów wymienionych w załączniku I do tego rozporządzenia, przy jednoczesnym zachowaniu celu środowiskowego CBAM oraz zdolności CBAM do osiągnięcia planowanego celu klimatycznego.

⁽¹⁾ Dz.U. C, C/2025/3201, 2.7.2025, ELI: <http://data.europa.eu/eli/C/2025/3201/oj>.

⁽²⁾ Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 10 września 2025 r. (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym) oraz decyzja Rady z dnia 29 września 2025 r.

⁽³⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/956 z dnia 10 maja 2023 r. ustanawiające mechanizm dostosowywania cen na granicach z uwzględnieniem emisji CO₂ (Dz.U. L 130 z 16.5.2023, s. 52, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2023/956/oj>).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1186/2009 z dnia 16 listopada 2009 r. ustanawiające wspólnotowy system zwolnień celnych (Dz.U. L 324 z 10.12.2009, s. 23, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2009/1186/oj>).

- (3) Do rozporządzenia (UE) 2023/956 należy wprowadzić nowy próg oparty na łącznej masie netto towarów przywiezionych w danym roku kalendarzowym w przeliczeniu na importera (zwany dalej „jednolitym progiem masy”), ustalony początkowo na poziomie 50 ton. Jednolity próg masy powinien mieć zastosowanie łącznie do wszystkich towarów w sektorach żelaza i stali, aluminium, nawozów i cementu. W przypadku gdy masa netto wszystkich towarów przywiezionych przez importera w danym roku kalendarzowym nie przekracza łącznie jednolitego progu masy, taki importer, w tym każdy importer o statusie upoważnionego zgłaszającego CBAM, powinien być w danym roku kalendarzowym objęty zwolnieniem z obowiązków wynikających z rozporządzenia (UE) 2023/956 (zwanym dalej „zwolnieniem *de minimis*”). W przypadku gdy w danym roku kalendarzowym importer przekroczy jednolity próg masy, powinien on podlegać obowiązkowi wynikającemu z rozporządzenia (UE) 2023/956 w odniesieniu do całości emisji wbudowanych związanych ze wszystkimi towarami przywożonymi w ciągu tego danego roku kalendarzowego, w tym w szczególności obowiązkowi uzyskania statusu upoważnionego zgłaszającego CBAM, obowiązkowi złożenia deklaracji CBAM w odniesieniu do całości emisji wbudowanych związanych ze wszystkimi towarami przywożonymi w tym danym roku kalendarzowym oraz obowiązkowi zakupu i przekazania do umorzenia certyfikatów CBAM w odniesieniu do całości tych emisji.
- (4) W sektorach energii elektrycznej i wodoru kluczowe cechy, takie jak wielkość przywozu, struktura handlu, informacje celne oraz intensywność emisji, znacznie różnią się od kluczowych cech w sektorach żelaza i stali, aluminium, nawozów i cementu. Różnice te oznaczają, że objęcie importu energii elektrycznej i wodoru jednolitym progiem masy wymagałoby wprowadzenia złożonych dostosowań, które nie pozwoliłyby na znaczne obniżenie kosztów administracyjnych ponoszonych przez importerów w tych sektorach. W związku z tym przywóz energii elektrycznej lub wodoru nie powinien być objęty zwolnieniem *de minimis*.
- (5) Ustanowienie jednolitego progu masy odzwierciedlającego średnią intensywność emisji związanych z ilością przywożonych towarów ma na celu zapewnienie, aby co najmniej 99 % emisji wbudowanych związanych z towarami przywożonymi pozostało objęte zakresem CBAM, a zatem aby zwolnienie *de minimis* miało zastosowanie do nie więcej niż 1 % emisji wbudowanych związanych z towarami przywożonymi. Zwolnienie *de minimis* stanowiłoby konsekwentne i ukierunkowane podejście, ponieważ dokładnie odzwierciedla charakter środowiskowy i cel klimatyczny CBAM, przy jednoczesnym znacznym zmniejszeniu związanych z CBAM obciążeń administracyjnych dla importerów, których zdecydowana większość zostanie objęta wyłączeniem z obowiązków wynikających z rozporządzenia (UE) 2023/956. Jednocześnie mechanizm ten będzie nadal miał zastosowanie do co najmniej 99 % emisji wbudowanych związanych z towarami przywożonymi. Taki jednolity próg masy eliminuje również ryzyko obchodzenia przepisów w drodze sztucznego dzielenia przesyłek przez jednego importera.
- (6) Komisja powinna co roku oceniać, na podstawie danych dotyczących przywozu z poprzednich 12 miesięcy kalendarzowych, czy nastąpiła istotna zmiana w średniej intensywności emisji związanych z towarami lub w strukturze handlu towarami, w tym czy mają miejsce praktyki obchodzenia przepisów. W celu zapewnienia, aby co najmniej 99 % emisji wbudowanych związanych z towarami przywożonymi pozostało objętych zakresem CBAM, Komisja powinna przyjmować akty delegowane zmieniające jednolity próg masy przy użyciu metody określonej w pkt 2 załącznika VII do rozporządzenia (UE) 2023/956. Aby zapewnić skuteczność i pewność, Komisja powinna przyjmować takie akty wyłącznie w przypadku, gdy wartość uzyskanego progu odbiega od progu mającego zastosowanie o więcej niż 15 ton. W przypadku zmiany jednolitego progu masy, powinien on mieć zastosowanie od początku następnego roku kalendarzowego.
- (7) W celu zapewnienia, aby odstępstwo było wystarczająco ukierunkowane, jednolity próg masy powinien mieć zastosowanie do każdego importera, w tym importerów mających status upoważnionych zgłaszających CBAM. W tym celu przywóz dokonywany przez importera powinien być brany pod uwagę niezależnie od tego, czy towar zgłosił sam importer czy pośredni przedstawiciel celny. Pośredni przedstawiciel celny, ze względu na charakter swojej działalności i powiązane z nią obowiązki wynikające z rozporządzenia (UE) 2023/956, powinien być zawsze zobowiązany do uzyskania statusu upoważnionego zgłaszającego CBAM przed podjęciem działań w imieniu importera w odniesieniu do towarów wymienionych w załączniku I do rozporządzenia (UE) 2023/956. W przypadku gdy importer reprezentowany przez jednego lub większą liczbę pośrednich przedstawicieli celnych przekroczył jednolity próg masy, każdy pośredni przedstawiciel celny działający w charakterze upoważnionego zgłaszającego CBAM powinien złożyć deklarację CBAM w odniesieniu do towarów przywożonych do obszaru celnego Unii przez tego pośredniego przedstawiciela celnego, w tym wszelkich towarów poniżej jednolitego progu masy, dla tych reprezentowanych importerów, którzy przekroczyli jednolity próg masy, oraz powinien przekazać do umorzenia liczbę certyfikatów CBAM, która odpowiada emisjom wbudowanym w te towary.

- (8) Do celów pewności prawa należy wyraźnie przewidzieć, że w przypadku gdy pośredni przedstawiciel celny działa jako upoważniony zgłaszający CBAM w imieniu importera, pośredni przedstawiciel celny powinien podlegać obowiązkom mającym zastosowanie do tego importera na podstawie rozporządzenia(UE) 2023/956, w szczególności obowiązkowi złożenia deklaracji CBAM w odniesieniu do towarów przywożonych przez danego pośredniego przedstawiciela celnego w imieniu tego importera oraz przekazania do umorzenia certyfikatów CBAM w odniesieniu do emisji wbudowanych związanych z tymi towarami. W związku z tym w przypadku nieprzestrzegania przepisów, pośredni przedstawiciel celny powinien podlegać karom wynikającym z rozporządzenia (UE) 2023/956. Pośredni przedstawiciel celny nie powinien jednak podlegać karom w przypadku, gdy pośredni przedstawiciel celny działający w imieniu importera mającego siedzibę w państwie członkowskim nie wyraził zgody na pełnienie funkcji upoważnionego zgłaszającego CBAM.
- (9) Komisja powinna na podstawie informacji celnych monitorować ilość przywożonych towarów, aby dokonać oceny zgodności z jednolitym progiem masy. Właściwe organy również powinny mieć możliwość takiego monitorowania. Aby umożliwić właściwym organom podjęcie uzasadnionej decyzji, należy określić odpowiednie zasady dotyczące udostępniania właściwym organom niezbędnych informacji i danych. W przypadku gdy takie informacje nie są dostępne właściwemu organowi w innym trybie, każdy właściwy organ powinien mieć możliwość zażądania niezbędnych informacji i dowodów od organów celnych, w tym nazwy, adresu i danych kontaktowych importera. W przypadku gdy organy celne dowiedzą się – w tym na podstawie informacji przekazanych przez właściwy organ – że importer przekroczył jednolity próg masy, organy celne nie powinny zezwalać na dalszy przywóz towarów przez tego importera do końca danego roku kalendarzowego lub do momentu uzyskania przez tego importera statusu upoważnionego zgłaszającego CBAM.
- (10) Importer, który spodziewa się przekroczyć roczny jednolity próg masy, powinien złożyć wniosek o udzielenie upoważnienia. Taki importer powinien uzyskać status upoważnionego zgłaszającego CBAM przed przekroczeniem jednolitego progu masy. W przypadku importerów, którzy przekroczyli jednolity próg masy przed uzyskaniem upoważnienia, powinni oni podlegać karom.
- (11) Obowiązek uzyskania statusu upoważnionego zgłaszającego CBAM przed przekroczeniem jednolitego progu masy mógłby skutkować złożeniem dużej liczby wniosków na początku 2026 r. Aby ułatwić stosowanie rozporządzenia (UE) 2023/956 po wygaśnięciu przepisów przejściowych oraz uniknąć potencjalnych zakłóceń w przywozie, należy umożliwić importerom oraz pośrednim przedstawicielom celnym, którzy złożyli wniosek o udzielenie upoważnienia do dnia 31 marca 2026 r., kontynuowanie przywozu towarów w 2026 r. nawet po przekroczeniu jednolitego progu masy w oczekiwaniu na decyzję o udzieleniu upoważnienia. Aby uniknąć obchodzenia rozporządzenia (UE) 2023/956, w przypadku odmowy udzielenia upoważnienia importerzy oraz pośredni przedstawiciele celni powinni podlegać karom zgodnie z art. 26 ust. 2a tego rozporządzenia.
- (12) W celu zapewnienia, aby definicja importera uwzględniała wszystkie odpowiednie procedury celne, konieczna jest jej zmiana w celu objęcia nią uproszczonej procedury celnej, w której przedstawia się jedynie rozliczenie zamknięcia, zgodnie z art. 175 ust. 5 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2015/2446 ^(*).
- (13) Aby osiągnąć równowagę między sprawnością procedury udzielania upoważnień a profilem ryzyka wnioskodawców, procedura konsultacji powinna być opcjonalna dla właściwego organu. Procedura konsultacji powinna umożliwiać właściwemu organowi skonsultowanie się z innymi właściwymi organami oraz Komisją, w przypadku gdy uzna on to za konieczne na podstawie informacji przedłożonych mu przez wnioskodawcę oraz informacji celnych udostępnionych w rejestrze CBAM.
- (14) Aby zapewnić dodatkową elastyczność, upoważniony zgłaszający CBAM powinien mieć możliwość przekazania złożenia deklaracji CBAM osobie trzeciej. Upoważniony zgłaszający CBAM powinien pozostawać odpowiedzialny za złożoną deklarację CBAM. Aby umożliwić upoważnionemu zgłaszającemu CBAM zapewnienie wymaganego przekazania i dostępu osobie trzeciej, ta osoba trzecia powinna spełniać określone wymagania techniczne w zakresie danych uwierzytelniających, w tym posiadać numer rejestracyjny i identyfikacyjny przedsiębiorcy (EORI) oraz siedzibę w państwie członkowskim.

(*) Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2015/2446 z dnia 28 lipca 2015 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 w odniesieniu do szczegółowych zasad dotyczących niektórych przepisów unijnego kodeksu celnego (Dz.U. L 343 z 29.12.2015, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_del/2015/2446/oj).

- (15) Do dnia 30 września roku następującego po roku przywozu towarów upoważnieni zgłaszający CBAM powinni złożyć roczną deklarację CBAM oraz przekazać do umorzenia odpowiednią liczbę certyfikatów. Aby zapewnić upoważnionym zgłaszającym CBAM elastyczność w wypełnianiu ich obowiązków, późniejszy termin składania deklaracji zapewniłby upoważnionym zgłaszającym CBAM więcej czasu na zgromadzenie niezbędnych informacji, zweryfikowanie przez akredytowanego weryfikatora emisji wbudowanych, oraz zakupienie odpowiedniej liczby certyfikatów CBAM. Data anulowania certyfikatów CBAM powinna zostać odpowiednio dostosowana.
- (16) Emisje wbudowane związane z niektórymi towarami z aluminium i ze stali obecnie objętymi zakresem stosowania rozporządzenia (UE) 2023/956 zależą przede wszystkim od wbudowanych emisji materiałów wsadowych (prekursorów), podczas gdy emisje powstające na etapach produkcji tych towarów są zazwyczaj stosunkowo niskie. Te etapy produkcji obejmują procesy wykończeniowe przeprowadzane przez oddzielne instalacje nieobjęte unijnym systemem handlu uprawnieniami do emisji (EU ETS) przewidzianym w dyrektywie 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽⁶⁾, z wyjątkiem instalacji zintegrowanych. W celu zapewnienia spójności z przepisami dotyczącymi EU ETS oraz uproszczenia stosowania przepisów dotyczących CBAM w odniesieniu do operatorów w państwach trzecich emisje wbudowane związane z tymi procesami produkcji należy wyłączyć z granic systemowych na potrzeby obliczania emisji poprzez dostosowanie granic systemowych procesów produkcji do granic systemowych procesów produkcji objętych EU ETS.
- (17) Uznaje się, że energia elektryczna wytwarzana na szelfie kontynentalnym lub w wyłącznej strefie ekonomicznej państwa członkowskiego lub państwa trzeciego pochodzi, odpowiednio, z tego państwa członkowskiego lub z tego państwa trzeciego. Uznaje się, że wodór pochodzący z szelfu kontynentalnego lub wyłącznej strefy ekonomicznej państwa członkowskiego lub państwa trzeciego pochodzi, odpowiednio, z tego państwa członkowskiego lub z tego państwa trzeciego.
- (18) W przypadku gdy materiały wsadowe (prekursory) objęto już EU ETS lub systemem ustalania opłat emisyjnych w pełni powiązanym z EU ETS, emisji wbudowanych związanych z tymi prekursorami nie należy uwzględniać przy obliczaniu emisji wbudowanych związanych z towarami złożonymi.
- (19) Upoważnieni zgłaszający CBAM są zobowiązani do składania rocznej deklaracji CBAM zawierającej obliczenia emisji wbudowanych oparte na wartościach domyślnych albo wartościach rzeczywistych zweryfikowanych przez akredytowanych weryfikatorów. Wartości domyślne powinny zostać obliczone i udostępnione przez Komisję. W związku z tym weryfikacja emisji wbudowanych powinna mieć zastosowanie wyłącznie do wartości rzeczywistych.
- (20) Z informacji zgromadzonych w okresie przejściowym wynika, że zgłaszający objęci obowiązkiem sprawozdawczym mają trudności z uzyskiwaniem wymaganych informacji o opłacie emisyjnej faktycznie uiszczonej w państwie trzecim. Aby ułatwić im odliczenie takiej opłaty emisyjnej, Komisja powinna, w miarę możliwości, określić średnią roczną opłatę emisyjną wyrażoną w EUR/tonę ekwiwalentu CO₂ na podstawie faktycznie uiszczonej opłaty emisyjnej, w tym na podstawie ostrożnych założeń, w oparciu o najlepsze dostępne dane z wiarygodnych, publicznie dostępnych źródeł oraz o informacje przekazane Komisji przez państwa trzecie.
- (21) Dowody wymagane do odliczenia faktycznie uiszczonej opłaty emisyjnej opierają się na informacjach istotnych dla określenia i weryfikacji rzeczywistych emisji wbudowanych. W przypadku gdy emisje wbudowane zadeklarowano na podstawie wartości domyślnych, odliczenie opłaty emisyjnej powinno być możliwe wyłącznie na podstawie rocznych domyślnych opłat emisyjnych, o ile są dostępne. Ponadto, ponieważ emisji wbudowanych związanych z tymi prekursorami nie należy uwzględniać w przypadku, gdy zostały już objęte EU ETS lub systemem ustalania opłat emisyjnych, który jest w pełni powiązany z EU ETS, opłaty emisyjnej związanej z tymi emisjami wbudowanymi nie uwzględnia się przy odliczeniu.
- (22) Upoważnieni zgłaszający CBAM mogą ubiegać się o zmniejszenie liczby certyfikatów CBAM, które mają przekazać do umorzenia, o opłatę emisyjną faktycznie uiszczonej w państwie pochodzenia za zadeklarowane emisje wbudowane. Ponieważ opłatę emisyjną można uiścić w państwie trzecim innym niż państwo pochodzenia przywożonych towarów, taka opłata również powinna kwalifikować się do odliczenia.
- (23) Aby poprawić wiarygodność zawartych w rejestrze CBAM danych dotyczących emisji wbudowanych oraz ułatwić ich przekazywanie, akredytowani weryfikatorzy powinni mieć dostęp, na wniosek operatora w państwach trzecich, do rejestru CBAM w celu weryfikacji emisji wbudowanych. Ponadto jednostki dominujące tych operatorów lub podmioty sprawujące nad nimi kontrolę powinny mieć dostęp do rejestru CBAM w celu rejestrowania i udostępniania odpowiednich danych w imieniu tych operatorów. Operatorzy powinni być zobowiązani do podawania swojego numeru wpisu do rejestru przedsiębiorców lub rejestru działalności gospodarczej, aby zapewnić ich identyfikację.

⁽⁶⁾ Dyrektywa 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 października 2003 r. ustanawiająca system handlu przydziałami emisji gazów cieplarnianych w Unii oraz zmieniająca dyrektywę Rady 96/61/WE (Dz.U. L 275 z 25.10.2003, s. 32, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2003/87/oj>).

- (24) W celu zapewnienia spójności z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 765/2008 ⁽⁷⁾ oraz z rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2018/2067 ⁽⁸⁾, weryfikator powinien być osobą prawną, która jest akredytowana do celów rozporządzenia (UE) 2023/956 decyzją krajowej jednostki akredytującej. Podejmując tę decyzję, krajowa jednostka akredytująca powinna uwzględnić odpowiednie rodzaje działań na podstawie rozporządzenia wykonawczego (UE) 2018/2067 na potrzeby oceny kwalifikacji osoby prawnej.
- (25) Aby wspierać wykonywanie rozporządzenia (UE) 2023/956 na poziomie krajowym, państwa członkowskie zapewniają, aby właściwe organy miały wszystkie uprawnienia niezbędne do wypełniania swoich funkcji i obowiązków.
- (26) Koszty ponoszone w związku z ustanowieniem wspólnej centralnej platformy, jej obsługą i zarządzaniem nią powinny być finansowane z opłat wnoszonych przez upoważnionych zgłaszających CBAM. Przez czas obowiązywania pierwszego wspólnego zamówienia publicznego na stworzenie wspólnej centralnej platformy, jej obsługę i zarządzanie nią koszty te powinny być początkowo pokrywane z budżetu ogólnego Unii i w związku z tym, aby pokryć odpowiednie koszty, dochody uzyskane z opłat należy przypisać do budżetu Unii. Ze względu na charakter dochodów należy traktować je jako wewnętrzne dochody przeznaczone na określony cel. Wszelkie dochody pozostające po pokryciu tych kosztów należy przypisać do budżetu Unii. Komisja powinna być uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych określających strukturę i wysokość opłat, tak aby organizacja i korzystanie ze wspólnej centralnej platformy były racjonalne pod względem kosztów, aby wysokość opłat była ustalana w taki sposób, by ściśle pokrywała odpowiednie koszty, oraz aby uniknąć nadmiernych kosztów administracyjnych. Komisja powinna również przyjmować akty delegowane określające, na czas obowiązywania kolejnych wspólnych zamówień publicznych, że opłaty powinny bezpośrednio finansować koszty obsługi platformy i zarządzania nią.
- (27) Aby zapewnić upoważnionym zgłaszającym CBAM wystarczający czas na przygotowanie się do wypełniania zmienionych obowiązków wynikających z rozporządzenia (UE) 2023/956, państwa członkowskie powinny rozpocząć w 2027 r. sprzedaż certyfikatów CBAM w odniesieniu do emisji wbudowanych związanych z towarami przywiezionymi w 2026 r. Cena zakupionych w 2027 r. certyfikatów CBAM odpowiadających emisjom wbudowanym związanym z towarami przywiezionymi do Unii w 2026 r. powinna odzwierciedlać ceny uprawnień w ramach EU ETS w 2026 r.
- (28) Obowiązek zapewnienia przez upoważnionych zgłaszających CBAM, aby liczba certyfikatów CBAM na ich rachunku w rejestrze CBAM na koniec każdego kwartału liczby certyfikatów CBAM odpowiadała co najmniej 80 % emisji wbudowanych związanych z towarami, które przywieźli oni od początku roku, nie jest wystarczająco dostosowany do zakładanych zmian finansowych. Konieczne jest zatem zarówno zmniejszenie wskaźnika z 80 % do 50 %, jak i uwzględnienie przydziału bezpłatnych uprawnień w ramach EU ETS. Ponadto upoważniony zgłaszający CBAM powinien mieć możliwość wykorzystywania informacji przedłożonych w poprzednim roku w deklaracji CBAM w odniesieniu do tych samych towarów i tych samych państw trzecich.
- (29) Także limit odkupu należy dostosować do liczby certyfikatów CBAM, które upoważnieni zgłaszający CBAM są zobowiązani nabyć w roku przywozu.
- (30) Ponieważ certyfikaty CBAM anuluje się bez jakiegokolwiek rekompensaty, nie ma potrzeby przekazywania informacji ze wspólnej centralnej platformy do rejestru CBAM na koniec dnia roboczego.
- (31) W przypadku gdy upoważniony zgłaszający CBAM nie przekaze do umorzenia prawidłowej liczby certyfikatów CBAM w wyniku przekazania nieprawidłowych informacji przez osobę trzecią, tj. operatora, weryfikatora lub niezależną osobę poświadczającą dokumentację dotyczącą opłat emisyjnych, właściwe organy – przy nakładaniu kar – powinny mieć możliwość uwzględnienia szczególnych okoliczności, takich jak czas trwania, waga, zakres, umyślny lub wynikający z zaniedbania charakter lub powtarzalność niedopełniania obowiązków lub stopnia współpracy ze strony upoważnionego zgłaszającego CBAM. Umożliwi to obniżenie kwoty kary w przypadku błędów drobnych lub niezamierzonych.

⁽⁷⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 765/2008 z dnia 9 lipca 2008 r. ustanawiające wymagania w zakresie akredytacji i uchylające rozporządzenie (EWG) nr 339/93 (Dz.U. L 218 z 13.8.2008, s. 30, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2008/765/oj>).

⁽⁸⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2018/2067 z dnia 19 grudnia 2018 r. w sprawie weryfikacji danych oraz akredytacji weryfikatorów na podstawie dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 334 z 31.12.2018, s. 94, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2018/2067/oj).

- (32) Importerzy inni niż upoważnieni zgłaszający CBAM, którzy przekroczyli jednolity próg masy, powinni podlegać karze przewidzianej w art. 26 ust. 2a. W tym celu uwzględnia się całość emisji wbudowanych związanych z towarami przywiezionymi przez takiego importera bez upoważnienia w danym roku kalendarzowym. Należy przewidzieć, że uiszczenie kary zwalnia importera z obowiązku złożenia deklaracji CBAM i umorzenia certyfikatów CBAM w odniesieniu do tych przywozów. W celu uwzględnienia niewielkiego naruszenia lub jego niezamierzonego charakteru właściwe organy powinny mieć możliwość nałożenia niższej kary, w przypadku gdy jednolity próg masy został przekroczony o nie więcej niż 10 % tego progu lub w przypadku gdy importer tymczasowo kontynuował przywóz towarów, a jego wniosek o przyznanie statusu upoważnionego zgłaszającego CBAM został odrzucony.
- (33) Rozporządzenie (UE) 2023/956 ma zastosowanie do niektórych przywożonych do Unii towarów, których produkcja wiąże się z wysokimi emisjami. Towary wymienione w załączniku I do rozporządzenia (UE) 2023/956 w wykazie towarów cementowych obejmują „pozostałe gliny kaolinowe”. Chociaż kalcynowane gliny kaolinowe są produktami wysokoemisyjnymi, nie dotyczy to niekalcynowanych glin kaolinowych. Niekalcynowane gliny kaolinowe należy zatem wyłączyć z zakresu stosowania rozporządzenia (UE) 2023/956.
- (34) W załączniku II do rozporządzenia (UE) 2023/956 wymieniono towary, w odniesieniu do których przy obliczaniu emisji wbudowanych należy uwzględniać wyłącznie emisje bezpośrednie. W odniesieniu do towarów niewymienionych w tym załączniku należy uwzględniać zarówno emisje bezpośrednie, jak i emisje pośrednie. Ponieważ emisje pośrednie nie mają znaczenia w przypadku wytwarzania energii elektrycznej, energię elektryczną należy dodać do wykazu towarów w tym załączniku.
- (35) Konieczne jest uproszczenie sposobów określania wartości domyślnych, jeżeli w odniesieniu do określonego rodzaju towarów nie istnieją wiarygodne dane dotyczące kraju wywozu. W takich przypadkach, aby zapobiec ucieczce emisji, wartość domyślną należy ustalić na poziomie średniej intensywności emisji 10 państw wywozu o najwyższej intensywności emisji, w odniesieniu do których dostępne są wiarygodne dane, co stanowi średnią odpowiednią do zapewnienia osiągnięcia celu środowiskowego CBAM. Pozostaje to bez uszczerbku dla możliwości dostosowania tych wartości domyślnych do cech danego regionu, zgodnie z pkt 7 załącznika IV do rozporządzenia (UE) 2023/956.
- (36) W celu uzupełnienia i zmiany niektórych, innych niż istotne, elementów rozporządzenia (UE) 2023/956 należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjmowania aktów zgodnie z art. 290 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej w odniesieniu do zmiany, w razie potrzeby, jednolitego progu masy określonego w załączniku VII do tego rozporządzenia, zgodnie z art. 2 ust. 3a tego rozporządzenia, oraz uzupełnienia tego rozporządzenia w celu określenia, że opłaty uiszczane przez upoważnionych zgłaszających CBAM bezpośrednio finansują koszty organizacji i korzystania ze wspólnej platformy centralnej. Szczególnie ważne jest, aby w czasie prac przygotowawczych Komisja prowadziła stosowne konsultacje, w tym na poziomie ekspertów, oraz aby konsultacje te prowadzone były zgodnie z zasadami określonymi w Porozumieniu międzyinstytucjonalnym z dnia 13 kwietnia 2016 r. w sprawie lepszego stanowienia prawa⁽⁹⁾. W szczególności, aby zapewnić Parlamentowi Europejskiemu i Radzie udział na równych zasadach w przygotowaniu aktów delegowanych, instytucje te otrzymują wszelkie dokumenty w tym samym czasie co eksperci państw członkowskich, a eksperci tych instytucji mogą systematycznie brać udział w posiedzeniach grup eksperckich Komisji zajmujących się przygotowaniem aktów delegowanych.
- (37) Ponieważ cele niniejszego rozporządzenia, a mianowicie uproszczenie niektórych obowiązków oraz wzmocnienie mechanizmu przyjętego przez Unię w celu zapobiegania ryzyku ucieczki emisji, a tym samym ograniczenia globalnych emisji dwutlenku węgla, nie mogą zostać osiągnięte w sposób wystarczający przez państwa członkowskie, natomiast ze względu na rozmiary i skutki działań możliwe jest ich lepsze osiągnięcie na poziomie Unii, może ona podjąć działania zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej. Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w tym artykule, niniejsze rozporządzenie nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tych celów.
- (38) Aby umożliwić terminowe przyjęcie aktów delegowanych i wykonawczych na podstawie rozporządzenia (UE) 2023/956, niniejsze rozporządzenie powinno wejść w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.
- (39) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (UE) 2023/956,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Zmiany w rozporządzeniu (UE) 2023/956

W rozporządzeniu (UE) 2023/956 wprowadza się następujące zmiany:

⁽⁹⁾ Dz.U. L 123 z 12.5.2016, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/agree_interinstit/2016/512/oj.

1) w art. 2 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 i 2 niniejsze rozporządzenie nie ma zastosowania do towarów, które mają być transportowane lub wykorzystywane w związku z działaniami wojskowymi zgodnie z art. 1 pkt 49 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2015/2446 (*).

(*) Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2015/2446 z dnia 28 lipca 2015 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 w odniesieniu do szczegółowych zasad dotyczących niektórych przepisów unijnego kodeksu celnego (Dz.U. L 343 z 29.12.2015, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_del/2015/2446/oj).”;

b) dodaje się ustęp w brzmieniu:

„3a. Niniejsze rozporządzenie nie ma zastosowania do:

a) energii elektrycznej wytwarzanej na szelfie kontynentalnym lub w wyłącznej strefie ekonomicznej państwa członkowskiego lub państwa lub terytorium wymienionego w załączniku III pkt 1 i 2;

b) wodoru pochodzącego z szelfu kontynentalnego lub z wyłącznej strefy ekonomicznej państwa członkowskiego lub państwa lub terytorium wymienionego w załączniku III pkt 1.”;

2) dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 2a

Zwolnienie *de minimis*

1. Importera, w tym każdego importera mającego status upoważnionego zgłaszającego CBAM, zwalnia się z obowiązków wynikających z niniejszego rozporządzenia w przypadku, gdy masa netto towarów przywożonych w danym roku kalendarzowym nie przekracza łącznie jednolitego progu masy określonego w załączniku VII pkt 1 (zwanego dalej »jednolitym progiem masy«). Próg ten ma zastosowanie do łącznej masy netto towarów objętych wszystkimi kodami CN zagregowanych w podziale na importerów i na rok kalendarzowy. W takim przypadku importer, w tym importer mający status upoważnionego zgłaszającego CBAM, deklaruje takie zwolnienie w odpowiednim zgłoszeniu celnym.

2. W przypadku gdy w danym roku kalendarzowym importer, w tym importer mający status upoważnionego zgłaszającego CBAM, przekroczy jednolity próg masy, importer lub upoważniony zgłaszający CBAM podlega wszystkim obowiązkom wynikającym z niniejszego rozporządzenia w odniesieniu do całości emisji wbudowanych związanych ze wszystkimi towarami przywożonymi w tym roku kalendarzowym.

3. Do dnia 30 kwietnia każdego roku kalendarzowego Komisja ocenia, na podstawie danych dotyczących przywozu z poprzednich 12 miesięcy kalendarzowych, czy wysokość jednolitego progu masy zapewni, aby ust. 1 niniejszego artykułu miał zastosowanie do nie więcej niż 1 % emisji wbudowanych związanych z towarami przywożonymi i produktami przetworzonymi. W przypadku gdy wartość określonego w ten sposób progu odbiega od progu mającego zastosowanie o więcej niż 15 ton, Komisja przyjmuje akty delegowane zgodnie z art. 28 w celu zmiany jednolitego progu masy przy użyciu metody określonej w załączniku VII pkt 2. Zmieniony jednolity próg masy ma zastosowanie od dnia 1 stycznia następnego roku kalendarzowego.

4. Niniejszy artykuł nie ma zastosowania do przywozu energii elektrycznej ani wodoru.”;

3) w art. 3 wprowadza się następujące zmiany:

a) pkt 15 otrzymuje brzmienie:

„15) »importer« oznacza osobę składającą zgłoszenie celne o dopuszczenie towarów do obrotu lub rozliczenie zamknięcia zgodnie z art. 175 ust. 5 rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/2446 we własnym imieniu i na własną rzecz albo – w przypadku gdy zgłoszenie celne składa pośredni przedstawiciel celny zgodnie z art. 18 rozporządzenia (UE) nr 952/2013 – osobę, w której imieniu zgłoszenie jest składane.”;

b) pkt 31 otrzymuje brzmienie:

„31) »operator« oznacza każdą osobę, która eksploatuje lub kontroluje instalację w państwie trzecim, w tym jednostkę dominującą, która kontroluje instalację w państwie trzecim;”;

4) w art. 5 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Każdy importer mający siedzibę w państwie członkowskim, przed przywozem towarów na obszar celny Unii, składa wniosek o przyznanie statusu upoważnionego zgłaszającego CBAM (zwany dalej »wnioskiem o udzielenie upoważnienia«).”;

b) dodaje się ustępy w brzmieniu:

„1a. Przed przywozem towarów na obszar celny Unii pośredni przedstawiciel celny musi uzyskać status upoważnionego zgłaszającego CBAM. Pośredni przedstawiciel celny działa jako upoważniony zgłaszający CBAM w przypadku, gdy został ustanowiony przez importera zgodnie z art. 18 rozporządzenia (UE) nr 952/2013 i wyraża zgodę na działanie w charakterze upoważnionego zgłaszającego CBAM, niezależnie od tego, czy dany importer jest zwolniony z obowiązków wynikających z niniejszego rozporządzenia na podstawie art. 2a niniejszego rozporządzenia.

1b. W przypadku gdy zastosowanie ma art. 2a, importer składa wniosek o udzielenie upoważnienia, w przypadku gdy spodziewa się, że przekroczy jednolity próg masy.”;

c) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. W przypadku gdy importer nie ma siedziby w państwie członkowskim, pośredni przedstawiciel celny musi uzyskać status upoważnionego zgłaszającego CBAM niezależnie od tego, czy na podstawie art. 2a importer jest zwolniony z obowiązków wynikających z niniejszego rozporządzenia.”;

d) dodaje się ustęp w brzmieniu:

„2a. W przypadku gdy pośredni przedstawiciel celny działa jako upoważniony zgłaszający CBAM w imieniu importera, pośredni przedstawiciel celny podlega obowiązkom mającym zastosowanie do importera na podstawie niniejszego rozporządzenia w odniesieniu do towarów przywożonych na własną rzecz tego importera przez tego pośredniego przedstawiciela celnego.”;

e) w ust. 5 wprowadza się następujące zmiany:

(i) lit. g) otrzymuje brzmienie:

„g) szacunkową wielkość przywozu towarów na obszar celny Unii w podziale na rodzaje towarów oraz informacje o państwach członkowskich przywozu w roku kalendarzowym, w którym składany jest wniosek, oraz w następnym roku kalendarzowym;”;

(ii) dodaje się literę w brzmieniu:

„ga) numer świadectwa upoważnionego przedsiębiorcy (AEO), jeżeli wnioskodawcy przyznano status upoważnionego przedsiębiorcy zgodnie z art. 38 rozporządzenia (UE) nr 952/2013;”;

f) dodaje się ustęp w brzmieniu:

„7a. Upoważniony zgłaszający CBAM może powierzyć składanie deklaracji CBAM, o których mowa w art. 6, osobie działającej w imieniu tego upoważnionego zgłaszającego CBAM i na jego rzecz. Upoważniony zgłaszający CBAM nadal ponosi odpowiedzialność za wypełnienie obowiązków mających do niego zastosowanie zgodnie z niniejszym rozporządzeniem.”;

5) w art. 6 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Do dnia 30 września każdego roku, a po raz pierwszy w roku 2027 za rok 2026, każdy upoważniony zgłaszający CBAM składa za pośrednictwem rejestru CBAM, o którym mowa w art. 14, deklarację CBAM za poprzedni rok kalendarzowy.

2. Deklaracja CBAM musi zawierać następujące informacje:

- a) całkowitą ilość poszczególnych rodzajów towarów przywiezionych w poprzednim roku kalendarzowym, wyrażoną w megawatogodzinach w przypadku energii elektrycznej i w tonach w przypadku innych towarów, w tym przywiezionych towarów poniżej jednolitego progu masy;
- b) całkowity poziom emisji wbudowanych związanych z towarami, o których mowa w lit. a) niniejszego ustępu, wyrażony w tonach emisji ekwiwalentu CO₂ na megawatogodzinę energii elektrycznej lub – w przypadku innych towarów – w tonach emisji ekwiwalentu CO₂ na tonę poszczególnych rodzajów towarów, obliczony zgodnie z art. 7, a w przypadku gdy emisje wbudowane są określane na podstawie rzeczywistych emisji, zweryfikowany zgodnie z art. 8;
- c) całkowitą liczbę certyfikatów CBAM, które mają zostać przekazane do umorzenia – odpowiadającą całkowitej wielkości emisji wbudowanych, o której mowa w lit. b) niniejszego ustępu – po dokonaniu zmniejszenia z tytułu opłaty emisyjnej uiszczonej w państwie trzecim zgodnie z art. 9 oraz dostosowania niezbędnego, aby odzwierciedlić zakres, w jakim uprawnienia w ramach EU ETS są przydzielane bezpłatnie zgodnie z art. 31;
- d) o ile ma to zastosowanie, kopie sprawozdań z weryfikacji sporządzonych przez akredytowanych weryfikatorów zgodnie z art. 8 i załącznikiem VI.”;

b) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów wykonawczych dotyczących standardowego formatu deklaracji CBAM, w tym szczegółowych informacji w podziale na instalacje, państwo pochodzenia lub inne państwo trzecie oraz rodzaj towarów podlegających zgłoszeniu, na poparcie sum, o których mowa w ust. 2 niniejszego artykułu, w szczególności w odniesieniu do emisji wbudowanych, uiszczonej opłaty emisyjnej, domyślnej opłaty emisyjnej do celów art. 9 ust. 4, procedury składania deklaracji CBAM za pośrednictwem rejestru CBAM oraz zasad przekazywania certyfikatów CBAM, o których mowa w ust. 2 lit. c), do umorzenia zgodnie z art. 22 ust. 1, w szczególności w odniesieniu do procesu i wyboru przez upoważnionego zgłaszającego CBAM certyfikatów, które mają zostać przekazane do umorzenia. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 29 ust. 2.”;

6) w art. 7 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 2 otrzymuje następujące brzmienie:

„2. Poziom emisji wbudowanych związanych z towarami innymi niż energia elektryczna ustala się:

- a) na podstawie rzeczywistych emisji zgodnie z metodami określonymi w załączniku IV pkt 2 i 3; lub
- b) na podstawie wartości domyślnych zgodnie z metodami określonymi w załączniku IV pkt 4.1.”;

b) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Upoważniony zgłaszający CBAM prowadzi rejestry informacji wymaganych do obliczenia emisji wbudowanych zgodnie z wymogami określonymi w załączniku V. Rejestry te muszą być wystarczająco szczegółowe, aby umożliwić weryfikatorom akredytowanym zgodnie z art. 18, w stosownych przypadkach, zweryfikowanie wielkości emisji wbudowanych zgodnie z art. 8 i załącznikiem VI oraz aby umożliwić Komisji i właściwemu organowi przegląd deklaracji CBAM zgodnie z art. 19 ust. 2.”;

c) ust. 7 lit. a) otrzymuje brzmienie:

„a) stosowania elementów metod obliczeniowych określonych w załączniku IV, w tym dotyczących określania systemowych granic procesów produkcji, które powinny być dostosowane do systemowych granic procesów produkcji objętych EU ETS, oraz odpowiednich materiałów wsadowych (prekursorów), współczynników emisji, ustalanych dla konkretnych instalacji wartości rzeczywistych emisji i wartości domyślnych oraz ich stosowania w odniesieniu do poszczególnych towarów, a także do określenia metod zapewnienia wiarygodności danych, na podstawie których ustala się wartości domyślne, w tym poziomu szczegółowości danych, a także dalszych specyfikacji towarów, które do celów załącznika IV pkt 1 należy uznać za »towary proste« i »towary złożone«. W tych aktach wykonawczych określa się również dowody na spełnienie kryteriów – wymienionych w załączniku IV pkt 5 i 6 – wymaganych, aby do celów ust. 2, 3 i 4 uzasadnić wykorzystanie rzeczywistych emisji w odniesieniu do przywożonej energii elektrycznej oraz energii elektrycznej zużywanej w procesach produkcji towarów; oraz”;

7) art. 8 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W przypadku gdy emisje wbudowane ustala się na podstawie emisji rzeczywistych, upoważniony zgłaszający CBAM zapewnia, aby całkowity poziom emisji wbudowanych zadeklarowany w deklaracji CBAM złożonej zgodnie z art. 6 został zweryfikowany przez weryfikatora akredytowanego zgodnie z art. 18, w oparciu o zasady weryfikacji określone w załączniku VI.”;

8) art. 9 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 9

Opłata emisyjna uiszczana w państwie trzecim

1. W przypadku gdy emisje wbudowane ustala się na podstawie emisji rzeczywistych, w celu uwzględnienia opłaty emisyjnej uiszczanej w państwie trzecim w odniesieniu do zadeklarowanych emisji wbudowanych upoważniony zgłaszający CBAM może zgłosić w deklaracji CBAM zmniejszenie liczby certyfikatów CBAM, które mają zostać przekazane do umorzenia. Zmniejszenie można zgłosić tylko wtedy, gdy opłata emisyjna została faktycznie uiszczona w państwie trzecim. W takim przypadku uwzględnia się wszelkie rabaty lub inne formy rekompensaty dostępne w tym państwie, które skutkowałyby zmniejszeniem tej opłaty emisyjnej.

2. Upoważniony zgłaszający CBAM prowadzi rejestry dokumentów wymaganych do wykazania, że zadeklarowane emisje wbudowane podlegały w państwie trzecim opłacie emisyjnej, która została faktycznie uiszczona jak przewidziano w ust. 1. Upoważniony zgłaszający CBAM przechowuje w szczególności dowody dotyczące wszelkich dostępnych rabatów lub innych form rekompensaty, w szczególności odniesienia do odpowiednich przepisów prawa tego państwa. Informacje zawarte w dokumentacji poświadczą osoba niezależna od upoważnionego zgłaszającego CBAM i od organów danego państwa trzeciego. Imię i nazwisko lub nazwa oraz dane kontaktowe osoby niezależnej wskazuje się w dokumentacji. Upoważniony zgłaszający CBAM przechowuje również dowody faktycznego uiszczenia opłaty emisyjnej.

3. Upoważniony zgłaszający CBAM przechowuje rejestry, o których mowa w ust. 2, do końca czwartego roku następującego po roku, w którym złożono lub w którym należało złożyć deklarację CBAM.

4. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1, 2 i 3 upoważniony zgłaszający CBAM może zgłosić w deklaracji CBAM zmniejszenie liczby certyfikatów CBAM, które mają zostać przekazane do umorzenia, w celu uwzględnienia opłaty emisyjnej uiszczanej za zadeklarowane emisje wbudowane, na podstawie rocznych domyślnych opłat emisyjnych. W takim przypadku uwzględnia się wszelkie rabaty lub inne formy rekompensaty dostępne w tym państwie, które skutkowałyby zmniejszeniem domyślnej opłaty emisyjnej. O zmniejszenie opłaty można wnioskować tylko wówczas, gdy opłatę emisyjną ustalono na podstawie przepisów mających zastosowanie w danym państwie trzecim, w odniesieniu do którego można ustalić, w tym na podstawie ostrożnych założeń, roczną domyślną opłatę emisyjną. W przypadku gdy emisje wbudowane określa się na podstawie wartości domyślnych, o zmniejszenie można wnioskować jedynie na podstawie rocznych domyślnych opłat emisyjnych.

Od 2027 r. Komisja może, w odniesieniu do państw trzecich, w których istnieją przepisy dotyczące ustalania opłat emisyjnych, określić dla nich domyślne opłaty emisyjne, udostępnić określone w ten sposób opłaty w rejestrze CBAM, o którym mowa w art. 14, oraz opublikować metodę ich obliczania. Komisja opiera się przy tym na najlepszych dostępnych danych pochodzących z wiarygodnych, publicznie dostępnych informacji oraz informacji przekazanych przez te państwa trzecie. Komisja uwzględnia wszelkie rabaty lub inne formy rekompensaty dostępne w danym państwie trzecim, które skutkują zmniejszeniem domyślnej opłaty emisyjnej.

5. Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów wykonawczych dotyczących przeliczania średniej rocznej kwoty opłaty emisyjnej faktycznie uiszczonej zgodnie z ust. 1 niniejszego artykułu oraz rocznych domyślnych opłat emisyjnych określonych zgodnie z ust. 4 niniejszego artykułu na odpowiednie zmniejszenie liczby certyfikatów CBAM, które mają zostać przekazane do umorzenia. Akty te regulują również przeliczanie kwoty opłaty emisyjnej wyrażonej w walucie obcej na euro po średnim rocznym kursie wymiany, wymagane dowody faktycznego uiszczenia opłaty emisyjnej, przykłady wszelkich odpowiednich rabatów lub innych form rekompensaty, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, oraz kwalifikacje niezależnej osoby, o której mowa w ust. 2 niniejszego artykułu, a także zasady ustalenia jej niezależności. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 29 ust. 2.”;

9) art. 10 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 10

Rejestracja operatorów i instalacji w państwach trzecich

1. Na wniosek operatora instalacji znajdującej się w państwie trzecim Komisja rejestruje informacje dotyczące tego operatora i jego instalacji w rejestrze CBAM, o którym mowa w art. 14.

2. Wniosek o rejestrację, o którym mowa w ust. 1, musi zawierać następujące informacje, które mają zostać umieszczone w rejestrze CBAM po dokonaniu rejestracji:

a) imię i nazwisko lub nazwę, adres, numer wpisu do rejestru przedsiębiorców lub rejestru działalności gospodarczej oraz dane kontaktowe operatora, a także, w stosownych przypadkach, podmiotów sprawujących kontrolę na tym operatorem, w tym jednostki dominującej, wraz z dokumentami potwierdzającymi;

b) położenie każdej instalacji, w tym pełny adres i współrzędne wyrażone jako długość i szerokość geograficzna z dokładnością do sześciu miejsc po przecinku;

c) wskazanie głównej działalności gospodarczej instalacji.

3. Komisja powiadamia operatora o rejestracji w rejestrze CBAM. Rejestracja jest ważna przez okres pięciu lat od dnia powiadomienia o niej operatora instalacji.

4. Operator bezzwłocznie informuje Komisję o wszelkich zmianach w zakresie informacji, o których mowa w ust. 2, zaistniałych po dokonaniu rejestracji, a Komisja aktualizuje odpowiednie informacje w rejestrze CBAM.

5. Operator:

a) ustala poziom emisji wbudowanych, obliczonych zgodnie z metodami określonymi w załączniku IV, w podziale na rodzaje towarów produkowanych w instalacji, o której mowa w ust. 1 niniejszego artykułu;

b) zapewnia, aby emisje wbudowane, o których mowa w lit. a) niniejszego ustępu, zostały zweryfikowane zgodnie z zasadami weryfikacji określonymi w załączniku VI, przez weryfikatora akredytowanego zgodnie z art. 18;

c) przechowuje kopię sprawozdania z weryfikacji, a także prowadzi rejestr informacji wymaganych do obliczenia wielkości emisji wbudowanych związanych z towarami zgodnie z wymogami określonymi w załączniku V przez okres czterech lat po przeprowadzeniu weryfikacji, a także, w stosownych przypadkach, przechowuje kopię dokumentacji wymaganej do wykazania, że zadeklarowane emisje wbudowane podlegały opłacie emisyjnej faktycznie uiszczonej w państwie trzecim, do końca czwartego roku po roku, w którym osoba niezależna poświadczyla informacje zawarte w tej dokumentacji zgodnie z art. 9 ust. 2;

d) ustala, w stosownych przypadkach, opłatę emisyjną uiszczaną w państwie trzecim zgodnie z art. 9 oraz przesyła do rejestru dotyczące jej dokumenty i dowody.

6. Rejestry, o których mowa w ust. 5 lit. c) niniejszego artykułu, muszą być wystarczająco szczegółowe, aby umożliwić weryfikację emisji wbudowanych zgodnie z art. 8 i załącznikiem VI oraz przeprowadzenie, zgodnie z art. 19, przeglądu deklaracji CBAM złożonej przez upoważnionego zgłaszającego CBAM, któremu ujawniono odpowiednie informacje zgodnie z ust. 7 niniejszego artykułu.

7. Operator może ujawnić upoważnionemu zgłaszającemu CBAM informacje dotyczące weryfikacji emisji wbudowanych i opłaty emisyjnej uiszczonej w państwie trzecim, o których mowa w ust. 5 niniejszego artykułu. Upoważniony zgłaszający CBAM jest uprawniony do wykorzystywania ujawnionych mu informacji w celu wypełnienia obowiązku, o którym mowa w art. 8.

8. Operator może w każdej chwili wystąpić o wyrejestrowanie go z rejestru CBAM. Komisja, na taki wniosek oraz po powiadomieniu właściwych organów, wyrejestrowuje operatora oraz wykreśla z rejestru CBAM informacje o nim i jego instalacji, pod warunkiem że informacje te nie są niezbędne do przeglądu złożonych deklaracji CBAM. Po umożliwieniu operatorowi przedstawienia jego stanowiska oraz po skonsultowaniu się z właściwymi organami Komisja może również wyrejestrować informacje, jeżeli uzna, że informacje o tym operatorze nie są już prawidłowe. Komisja informuje o takim wyrejestrowaniu właściwe organy.”;

10) dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 10a

Rejestracja akredytowanych weryfikatorów

1. W przypadku udzielenia akredytacji zgodnie z art. 18, weryfikator składa wniosek o rejestrację w rejestrze CBAM do właściwego organu państwa członkowskiego, w którym ma siedzibę krajowa jednostka akredytująca. Weryfikator składa wniosek o rejestrację w terminie dwóch miesięcy od dnia udzielenia akredytacji, jednak nie wcześniej niż w dniu 1 września 2026 r. Właściwy organ rejestruje informacje o akredytowanych weryfikatorach w rejestrze CBAM.

2. Wniosek o rejestrację w rejestrze CBAM, o którym mowa w ust. 1, musi zawierać co najmniej następujące informacje:

a) imię i nazwisko lub nazwa oraz niepowtarzalny identyfikator akredytacji weryfikatora;

b) zakres akredytacji istotny dla CBAM;

c) państwo siedziby weryfikatora;

d) datę rozpoczęcia ważności akredytacji i datę wygaśnięcia certyfikatów akredytacji istotnych dla CBAM;

e) informacje o środkach administracyjnych wydanych wobec weryfikatora istotnych dla CBAM;

f) kopia certyfikatu akredytacji istotnego dla CBAM.

Informacje, o których mowa w akapicie pierwszym, zostają zawarte w rejestrze CBAM po rejestracji weryfikatora.

3. Właściwy organ powiadamia weryfikatora o rejestracji w rejestrze CBAM. Właściwy organ powiadamia również, za pośrednictwem rejestru CBAM, Komisję oraz inne właściwe organy o rejestracji.

4. Weryfikator powiadamia właściwy organ o wszelkich zmianach informacji, o których mowa w ust. 2, zaistniałych po dokonaniu rejestracji w rejestrze CBAM. Właściwy organ zapewnia odpowiednią aktualizację rejestru CBAM.

5. Do celów art. 10 ust. 5 lit. b) weryfikator wykorzystuje rejestr CBAM do weryfikacji emisji wbudowanych.

6. Właściwy organ wyrejestrowuje weryfikatora z rejestru CBAM, w przypadku gdy weryfikator ten utracił akredytację zgodnie z art. 18 lub w przypadku gdy weryfikator nie wypełnił obowiązku określonego w ust. 4 niniejszego artykułu. Właściwy organ powiadamia Komisję oraz inne właściwe organy o wyrejestrowaniu. Właściwy organ określa z rejestru CBAM informacje o tym akredytowanym weryfikatorze, pod warunkiem że informacje te nie są niezbędne do przeglądu złożonych deklaracji CBAM.”;

11) w art. 11 wprowadza się następujące zmiany:

a) w ust. 1 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„Każde państwo członkowskie wyznacza właściwy organ do wypełniania funkcji i obowiązków wynikających z niniejszego rozporządzenia, informuje o tym Komisję oraz zapewnia, aby właściwy organ posiadał wszystkie uprawnienia niezbędne do wypełniania tych funkcji i obowiązków.”;

b) dodaje się akapit w brzmieniu:

„3. Do celów sprawozdania, o którym mowa w art. 30 ust. 6, właściwe organy przekazują, na wniosek Komisji i na podstawie kwestionariusza, odpowiednie informacje na temat wykonywania niniejszego rozporządzenia.”;

12) w art. 14 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 3 i 4 otrzymują brzmienie:

„3. Rejestr CBAM zawiera, w jego osobnej sekcji, informacje o operatorach i instalacjach w państwach trzecich zarejestrowanych zgodnie z art. 10 ust. 2 oraz informacje o akredytowanych weryfikatorach zarejestrowanych zgodnie z art. 10a.

4. Informacje zawarte w rejestrze CBAM, o których mowa w ust. 2 i 3, są poufne, z wyjątkiem imion i nazwisk lub nazw, adresów, numerów wpisu do rejestru przedsiębiorców lub rejestru działalności gospodarczej i danych kontaktowych operatorów, położenia instalacji w państwach trzecich oraz informacji o akredytowanych weryfikatorach, o których mowa w art. 10a ust. 2. Operator może zdecydować, że jego imię i nazwisko lub jego nazwa, adres, numer wpisu do rejestru przedsiębiorców lub rejestru działalności gospodarczej, dane kontaktowe i położenie jego instalacji nie będą udostępniane publicznie. Komisja udostępnia publiczne informacje zawarte w rejestrze CBAM w interoperacyjnym formacie.”;

b) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Komisja przyjmuje akty wykonawcze dotyczące infrastruktury oraz poszczególnych procesów i procedur związanych z rejestrem CBAM, w tym analizy ryzyka, o której mowa w art. 15, elektronicznych baz danych zawierających informacje, o których mowa w ust. 2 i 3 niniejszego artykułu, procedur i wymogów technicznych w zakresie danych uwierzytelniających potrzebnych do przekazania obowiązków na podstawie art. 5 ust. 7a, danych dotyczących rachunków w rejestrze CBAM, o których mowa w art. 16, przekazywania do rejestru CBAM informacji dotyczących sprzedaży i odkupu certyfikatów CBAM, o których mowa w art. 20, sprawdzania informacji, o których mowa w art. 25 ust. 3, oraz informacji, o których mowa w art. 25a ust. 3. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 29 ust. 2.”;

13) w art. 17 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1 akapit drugi otrzymuje brzmienie:

„Przed przyznaniem statusu upoważnionego zgłaszającego CBAM właściwy organ może skonsultować się z odpowiednimi właściwymi organami lub z Komisją za pośrednictwem rejestru CBAM w sprawie spełnienia kryteriów określonych w ust. 2. Konsultacja nie może trwać dłużej niż 15 dni kalendarzowych.”;

b) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Aby spełnić kryteria określone w ust. 2 lit. b) niniejszego artykułu, właściwy organ wymaga przedłożenia gwarancji, jeżeli wnioskodawca nie prowadził działalności gospodarczej przez okres dwóch lat obrotowych poprzedzających rok, w którym złożony został wniosek zgodnie z art. 5 ust. 1.

Właściwy organ ustala kwotę gwarancji na kwotę obliczoną jako zagregowana wartość certyfikatów CBAM, które upoważniony zgłaszający CBAM przekazałby do umorzenia zgodnie z art. 22 w odniesieniu do przywozu towarów zgłoszonego zgodnie z art. 5 ust. 5 lit. g), z uwzględnieniem dostosowania niezbędnego, aby odzwierciedlić zakres, w jakim uprawnienia w ramach EU ETS są przydzielane bezpłatnie zgodnie z art. 31. Przedkładana gwarancja musi mieć postać gwarancji bankowej płatnej na pierwsze żądanie przez instytucję finansową prowadzącą działalność w Unii lub innej gwarancji dającej równoważne zabezpieczenie.”;

c) ust. 7 otrzymuje następujące brzmienie:

„7. Właściwy organ zwalnia gwarancję natychmiast po dniu 30 września drugiego roku, w którym upoważniony zgłaszający CBAM przekazał do umorzenia certyfikaty CBAM zgodnie z art. 22.”;

d) dodaje się ustęp w brzmieniu:

„7a. Na zasadzie odstępstwa od art. 4, w przypadku gdy importer lub pośredni przedstawiciel celny złożył wniosek zgodnie z art. 5 do dnia 31 marca 2026 r., taki importer lub pośredni przedstawiciel celny może tymczasowo kontynuować przywóz towarów do czasu wydania przez właściwy organ decyzji na podstawie niniejszego artykułu.

W przypadku gdy właściwy organ odmawia udzielenia upoważnienia zgodnie z ust. 3 niniejszego artykułu, w terminie jednego miesiąca od daty decyzji właściwy organ ustala emisje wbudowane związane z towarami przywiezionymi między dniem 1 stycznia 2026 r. a datą decyzji, na podstawie informacji przekazanych zgodnie z art. 25 ust. 3 oraz wartości domyślnych zgodnie z metodami określonymi w załączniku IV oraz na podstawie wszelkich innych odpowiednich informacji.

Te ustalone emisje wykorzystuje się do obliczania kar zgodnie z art. 26 ust. 2a.”;

e) ust. 8 akapit drugi otrzymuje brzmienie:

„Przed cofnięciem statusu upoważnionego zgłaszającego CBAM właściwy organ daje upoważnionemu zgłaszającemu CBAM możliwość przedstawienia jego stanowiska. Właściwy organ może skonsultować się z innymi właściwymi organami lub Komisją za pośrednictwem rejestru CBAM w sprawie warunków i kryteriów cofnięcia statusu. Konsultacja nie może trwać dłużej niż 15 dni kalendarzowych.”;

f) ust. 10 lit. e) otrzymuje brzmienie:

„e) szczegółowych terminów, zakresu i formatu procedury konsultacji, o których mowa w ust. 1 i 8 niniejszego artykułu.”;

14) w art. 18 wprowadza się następujące zmiany:

a) uchyla się ust. 1;

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Krajowa jednostka akredytująca może, na wniosek, akredytować osobę prawną jako weryfikatora do celów niniejszego rozporządzenia, w przypadku gdy uzna na podstawie dokumentacji, która została jej przedłożona, że taka osoba ta ma zdolność do stosowania zasad weryfikacji, o których mowa w załączniku VI, przy wykonywaniu obowiązków w zakresie weryfikacji emisji wbudowanych na podstawie art. 8 i 10. W przypadku gdy dana osoba prawna jest akredytowana zgodnie z rozporządzeniem wykonawczym (UE) 2018/2067 w odniesieniu do odpowiedniego rodzaju działań, krajowa jednostka akredytująca bierze taką akredytację pod uwagę przy ocenie kwalifikacji akredytowanego weryfikatora niezbędnych do przeprowadzania weryfikacji do celów niniejszego rozporządzenia.”;

15) art. 19 ust. 3 akapit drugi otrzymuje brzmienie:

„Komisja ułatwia również wymianę informacji z właściwymi organami na temat oszustw, wniosków wyciągniętych zgodnie z art. 25a oraz kar nałożonych zgodnie z art. 26.”;

16) w art. 20 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Od dnia 1 lutego 2027 r. państwo członkowskie sprzedaje certyfikaty CBAM na wspólnej centralnej platformie upoważnionym zgłaszającym CBAM mającym siedzibę w tym państwie członkowskim.”;

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Informacje o sprzedaży i odkupie certyfikatów CBAM znajdujące się na wspólnej centralnej platformie przenosi się do rejestru CBAM na koniec każdego dnia roboczego.”;

c) dodaje się ustęp w brzmieniu:

„5a. Koszty ponoszone w związku z ustanowieniem wspólnej centralnej platformy, jej obsługą i zarządzaniem nią finansuje się z opłat wnoszonych przez upoważnionych zgłaszających CBAM.

Przez czas obowiązywania pierwszego wspólnego zamówienia publicznego na stworzenie wspólnej centralnej platformy, jej obsługę i zarządzanie nią koszty te są początkowo pokrywane z budżetu ogólnego Unii. W tym celu dochody z opłat stanowią wewnętrzne dochody przeznaczone na określony cel zgodnie z art. 21 ust. 3 lit. a) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2024/2509 (*). Dochody te są przeznaczone na pokrycie kosztów stworzenia wspólnej centralnej platformy, jej obsługi i zarządzania nią. Wszelkie dochody pozostające po pokryciu tych kosztów przypisuje się do budżetu Unii.

Przez czas obowiązywania kolejnych wspólnych zamówień na obsługę wspólnej centralnej platformy i zarządzanie nią Komisja przyjmuje zgodnie z art. 28 akt delegowany w celu uzupełnienia niniejszego rozporządzenia poprzez określenie, że opłaty wnoszone przez upoważnionych zgłaszających CBAM bezpośrednio finansują koszty obsługi wspólnej centralnej platformy i zarządzania nią.

(*) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2024/2509 z dnia 23 września 2024 r. w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii (Dz.U. L, 2024/2509, 26.9.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/2509/oj>).”;

d) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 28 w celu uzupełnienia niniejszego rozporządzenia poprzez doprecyzowanie terminów, aspektów administracyjnych, struktury i wysokości opłat oraz innych aspektów związanych z zarządzaniem sprzedażą i odkupem certyfikatów CBAM, a także organizacją i korzystaniem ze wspólnej centralnej platformy, aby zapewnić spójność z procedurami określonymi w rozporządzeniu delegowanym Komisji (UE) 2023/2830 (*). Akty delegowane zapewniają, aby organizacja i korzystanie ze wspólnej centralnej platformy były racjonalne pod względem kosztów, aby wysokość opłat ustalana była w taki sposób, by ściśle pokrywały koszty, oraz aby unikano nadmiernych kosztów administracyjnych.

(*) Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2023/2830 z dnia 17 października 2023 r. uzupełniające dyrektywę 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady przez ustanowienie przepisów dotyczących harmonogramu, kwestii administracyjnych oraz pozostałych aspektów sprzedaży na aukcji uprawnień do emisji gazów cieplarnianych (Dz.U. L, 2023/2830, 20.12.2023, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_del/2023/2830/oj).”;

17) w art. 21 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„1. Komisja oblicza cenę certyfikatów CBAM jako średnią cen rozliczenia aukcji uprawnień w ramach EU ETS na platformie aukcyjnej zgodnie z procedurami określonymi w rozporządzeniu delegowanym (UE) 2023/2830, w odniesieniu do każdego tygodnia kalendarzowego.”;

b) dodaje się ustęp w brzmieniu:

„1a. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 Komisja oblicza cenę certyfikatów CBAM odpowiadającą emisjom wbudowanym zadeklarowanym za 2026 r. zgodnie z art. 6 ust. 2 lit. b), jako średnią kwartalną cen zamknięcia uprawnień w ramach EU ETS na platformie aukcyjnej, zgodnie z procedurami określonymi w rozporządzeniu delegowanym (UE) 2023/2830, dla kwartału przywozu towarów, w które emisje są wbudowane.”;

c) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów wykonawczych dotyczących stosowania przewidzianej w ust. 1 i 1a niniejszego artykułu metody obliczania ceny certyfikatów CBAM oraz praktycznych ustaleń dotyczących publikacji tej ceny. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 29 ust. 2.”;

18) w art. 22 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Do dnia 30 września każdego roku, a po raz pierwszy w roku 2027 za rok 2026, upoważniony zgłaszający CBAM przekazuje do umorzenia za pośrednictwem rejestru CBAM certyfikaty CBAM w liczbie odpowiadającej emisjom wbudowanym zadeklarowanym zgodnie z art. 6 ust. 2 lit. c) i zweryfikowanym zgodnie z art. 8 za rok kalendarzowy poprzedzający rok, w którym dokonuje się umorzenia. Komisja usuwa z rejestru CBAM certyfikaty CBAM przekazane do umorzenia. Upoważniony zgłaszający CBAM zapewnia, aby na jego rachunku w rejestrze CBAM była dostępna wymagana liczba certyfikatów CBAM.”;

b) ust. 2 otrzymuje następujące brzmienie:

„2. Od 2027 r. upoważniony zgłaszający CBAM zapewnia, aby liczba certyfikatów CBAM na jego rachunku w rejestrze CBAM na koniec każdego kwartału odpowiadała co najmniej 50 % emisji wbudowanych związanych z towarami przywiezionymi od początku roku kalendarzowego, ustalonych na podstawie któregośkolwiek z poniższych:

a) wartości domyślne ustalone zgodnie z metodami określonymi w załączniku IV bez narzutu, o którym mowa w pkt 4.1 tego załącznika; lub

b) liczba certyfikatów CBAM przekazanych do umorzenia zgodnie z ust. 1 za rok kalendarzowy poprzedzający rok ich przekazania, pod warunkiem że zgłoszenie celne dotyczące przywozu towarów przedstawia je w takim samym podziale według kodu CN i państwa pochodzenia, jak deklaracja CBAM za rok kalendarzowy poprzedzający rok bieżący.

Do celów niniejszego ustępu uwzględnia się dostosowanie związane z bezpłatnym przydziałem uprawnień, o którym mowa w art. 31.”;

c) dodaje się ustęp w brzmieniu:

„2a. Upoważniony zgłaszający CBAM musi wypełnić obowiązek określony w ust. 2 do końca kwartału następującego po kwartale, w którym jednolity próg masy został przekroczony.”;

19) w art. 23 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1 akapit drugi otrzymuje brzmienie:

„Komisja odkupuje nadwyżkowe certyfikaty CBAM za pośrednictwem wspólnej centralnej platformy, o której mowa w art. 20, w imieniu państwa członkowskiego, w którym ma siedzibę upoważniony zgłaszający CBAM. Upoważniony zgłaszający CBAM składa wniosek o odkup do dnia 31 października każdego roku, w którym przekazał do umorzenia certyfikaty CBAM.”;

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Liczbę certyfikatów CBAM podlegających odkupowi, o którym mowa w ust. 1, ogranicza się do łącznej liczby certyfikatów CBAM, które upoważniony zgłaszający CBAM miał obowiązek zakupić zgodnie z art. 22 ust. 2 w roku kalendarzowym, w którym dokonano zakupu certyfikatów CBAM.

W przypadku gdy upoważniony zgłaszający CBAM, który zakupił certyfikaty CBAM w danym roku kalendarzowym w związku z oczekiwanym przekroczeniem jednolitego progu masy, nie przekroczy takiego progu, wszystkie te certyfikaty CBAM podlegają odkupowi na wniosek upoważnionego zgłaszającego CBAM zgodnie z ust. 1 niniejszego artykułu.”;

c) dodaje się ustęp w brzmieniu:

„2a. Na zasadzie odstępstwa od ust. 2 certyfikaty CBAM zakupione w 2027 r. w odniesieniu do emisji wbudowanych za 2026 r. mogą zostać odkupione wyłącznie w 2027 r.”;

20) art. 24 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 24

Anulowanie certyfikatów CBAM

1. W dniu 1 listopada każdego roku Komisja anuluje certyfikaty CBAM, które zakupiono w roku przed poprzednim rokiem kalendarzowym i które pozostają w rejestrze CBAM na rachunku upoważnionego zgłaszającego CBAM. Te certyfikaty CBAM anuluje się bez rekompensaty.

2. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1, w dniu 1 listopada 2027 r. Komisja anuluje certyfikaty CBAM zakupione w odniesieniu do emisji wbudowanych za 2026 r. Te certyfikaty CBAM anuluje się bez rekompensaty.

3. W przypadku gdy liczba certyfikatów CBAM przekazywanych do umorzenia została zakwestionowana w ramach sporu toczącego się w państwie członkowskim, Komisja zawiesza anulowanie certyfikatów CBAM w zakresie odpowiadającym spornej liczbie. Właściwy organ państwa członkowskiego, w którym upoważniony zgłaszający CBAM ma siedzibę, niezwłocznie przekazuje Komisji wszelkie istotne informacje.”;

21) w art. 25 ust. 1–4 otrzymują brzmienie:

„1. Bez uszczerbku dla art. 2a organy celne nie zezwalają na przywóz towarów przez osobę inną niż upoważniony zgłaszający CBAM.

2. Organy celne okresowo i automatycznie, w szczególności za pomocą mechanizmu nadzoru ustanowionego na podstawie art. 56 ust. 5 rozporządzenia (UE) nr 952/2013, przekazują Komisji szczegółowe informacje na temat towarów zgłoszonych do przywozu. Informacje te obejmują numer EORI lub inne dane identyfikacyjne – zadeklarowane zgodnie z art. 6 ust. 2 rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/2446 – importera lub upoważnionego zgłaszającego CBAM, a także numer rachunku CBAM upoważnionego zgłaszającego CBAM, ośmiocyfrowy kod CN towarów, ilość, państwo pochodzenia, datę zgłoszenia celnego i procedurę celną. W przypadku gdy importer nie ma numeru EORI, organy celne przekazują Komisji również nazwę, adres oraz, jeżeli są dostępne, dane kontaktowe importera.

3. Komisja przekazuje okresowo informacje, o których mowa w ust. 2 niniejszego artykułu, właściwemu organowi państwa członkowskiego, w którym siedzibę ma upoważniony zgłaszający CBAM lub importer, oraz – w przypadku każdego zgłaszającego CBAM – sprawdza te informacje z danymi w rejestrze CBAM na podstawie art. 14.

4. Organy celne mogą – zgodnie z art. 12 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 952/2013 – przekazać Komisji oraz właściwemu organowi państwa członkowskiego, który przyznał status upoważnionego zgłaszającego CBAM, lub właściwemu organowi państwa członkowskiego, w którym upoważniony zgłaszający CBAM lub importer ma siedzibę, informacje poufne uzyskane przez organy celne podczas wykonywania przez nie swoich obowiązków lub przekazane organom celnym na zasadzie poufności.”;

22) dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 25a

Monitorowanie i egzekwowanie jednolitego progu masy

1. Komisja monitoruje przywóz towarów do celów monitorowania zgodności z jednolitym progiem masy.

Właściwe organy państwa członkowskiego, w którym importer ma siedzibę, również mogą monitorować zgodność z jednolitym progiem masy.

Komisja okresowo i automatycznie wymienia z właściwymi organami informacje niezbędne do monitorowania importerów za pośrednictwem rejestru CBAM. Informacje te obejmują wykaz importerów, którzy przekraczają 90 % jednolitego progu masy.

2. W przypadku gdy na podstawie wstępnej oceny oraz informacji, które organy celne przekazały Komisji na podstawie art. 25 ust. 2, Komisja uzna, że importer przekroczył jednolity próg masy, informuje o tym, a także o podstawie swojej wstępnej oceny właściwy organ państwa członkowskiego, w którym importer ma siedzibę.

Właściwy organ może zażądać od importera lub Komisji przekazania dowodów w postaci dokumentów niezbędnych do oceny tego, czy importer przekroczył jednolity próg masy. W przypadku gdy dowody w postaci dokumentów nie są wystarczające do oceny, czy importer przekroczył ten próg, właściwe organy mogą zwrócić się do organów celnych o dodatkowe dowody w postaci dokumentów, jeżeli takie dowody są dostępne.

3. W przypadku gdy właściwy organ ustali, że importer, który nie jest upoważnionym zgłaszającym CBAM, przekroczył jednolity próg masy, bez zbędnej zwłoki przyjmuje decyzję stwierdzającą ten fakt. Decyzja ta musi zawierać uzasadnienie oraz informację o prawie do odwołania. Właściwy organ informuje importera o obowiązkach mających zastosowanie na podstawie niniejszego rozporządzenia, w tym, w stosownych przypadkach, o obowiązku uzyskania statusu upoważnionego zgłaszającego CBAM zgodnie z art. 5 przed dokonaniem przywozu jakichkolwiek kolejnych towarów. Właściwy organ powiadamia o tej decyzji również organy celne oraz Komisję za pośrednictwem rejestru CBAM.

W przypadku gdy jednolity próg masy przekracza importer, którego reprezentuje co najmniej jeden pośredni przedstawiciel celny, właściwy organ informuje o tym pośrednich przedstawicieli celnych wyznaczonych zgodnie z art. 5 ust. 1a lub art. 5 ust. 2.

Wniesienie odwołania od decyzji stwierdzającej, że importer przekroczył jednolity próg masy, nie ma skutku zawieszającego.

4. Do celów ustalenia, czy importer przekroczył jednolity próg masy, właściwy organ pomija praktykę, uzgodnienie lub serię praktyk lub uzgodnień, w przypadku których głównym celem lub jednym z głównych celów ich wprowadzenia było nieprzekroczenie jednolitego progu masy i które mają charakter fikcyjny.

Praktykę, uzgodnienie lub ich serię uznaje się za fikcyjne, w przypadku gdy, biorąc pod uwagę wszystkie istotne fakty i okoliczności, nie można uznać, że zostały one wprowadzone z uzasadnionych względów handlowych związanych z działalnością gospodarczą importera.

Do celów art. 17 ust. 2 lit. a) oraz art. 26 ust. 2a, w przypadku gdy właściwy organ stwierdzi, że importer stosował praktykę, uzgodnienie lub ich serię, które uznaje się za fikcyjne, przyjmuje się, że importer uczestniczył w poważnym naruszeniu niniejszego rozporządzenia.

5. Do celów monitorowania zgodnie z niniejszym artykułem Komisja okresowo – co najmniej raz w roku kalendarzowym lub w każdym przypadku gdy jest to konieczne – określa szczególne czynniki ryzyka oraz zagadnienia wymagające uwagi, na podstawie analizy ryzyka odnoszącej się do jednolitego progu masy, biorąc pod uwagę informacje zawarte w rejestrze CBAM, dane przekazane przez organy celne zgodnie z art. 25 oraz inne odpowiednie źródła informacji, w tym nieprawidłowości stwierdzone w wyniku kontroli przeprowadzonych zgodnie z art. 15 ust. 1. Te czynniki ryzyka oraz zagadnienia wymagające uwagi przekazuje się właściwym organom oraz – w razie potrzeby – organom celnym.”;

23) w art. 26 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Upoważniony zgłaszający CBAM, który do dnia 30 września każdego roku nie przekaze do umorzenia certyfikatów CBAM w liczbie odpowiadającej emisjom wbudowanym związanym z towarami przywiezionymi w poprzednim roku kalendarzowym, podlega karze pieniężnej. Kara ta odpowiada karze za przekroczenie emisji określonej w art. 16 ust. 3 dyrektywy 2003/87/WE, i powiększonej zgodnie art. 16 ust. 4 tej dyrektywy, mającej zastosowanie w roku przywozu towarów. Taka kara ma zastosowanie do każdego certyfikatu CBAM, którego upoważniony zgłaszający CBAM nie przekazał do umorzenia.”;

b) dodaje się ustęp w brzmieniu:

„1a Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 niniejszego artykułu, w przypadku gdy upoważniony zgłaszający CBAM nie przekaze do umorzenia prawidłowej liczby certyfikatów CBAM w wyniku przekazania nieprawidłowych informacji przez osobę trzecią, tj. operatora, weryfikatora lub niezależną osobę poświadczającą dokumentację dotyczącą opłat emisyjnych, o której mowa w art. 9 ust. 2, właściwy organ może zmniejszyć karę, o której mowa w ust. 1 niniejszego artykułu. Taka nałożona kara musi być skuteczna, proporcjonalna i odstraszająca oraz musi uwzględniać w szczególności czas trwania, wagę, zakres, umyślny charakter lub powtarzalność niedopełnienia obowiązków lub stopień współpracy upoważnionego zgłaszającego CBAM z właściwym organem.”;

c) dodaje się ustęp w brzmieniu:

„2a. Ust. 2 ma również zastosowanie do importera innego niż upoważniony zgłaszający CBAM, w przypadku gdy przekroczy on jednolity próg masy. W tym celu uwzględnia się całość emisji wbudowanych związanych z towarami przywiezionymi przez takiego importera w danym roku kalendarzowym. Uiszczenie kary zwalnia importera z obowiązku złożenia deklaracji CBAM i umorzenia certyfikatów CBAM w odniesieniu do przywiezionych produktów objętych karą.

Na zasadzie odstępstwa od akapitu pierwszego niniejszego artykułu właściwy organ może zmniejszyć karę przewidzianą w ust. 2 niniejszego artykułu, w przypadku gdy importer przekroczy jednolity próg masy o nie więcej niż 10 % lub w sytuacjach, o których mowa w art. 17 ust. 7a. Taka kara musi być skuteczna, proporcjonalna i odstraszająca oraz nie może być niższa niż kara przewidziana w ust. 1. Uiszczenie kary zwalnia importera z obowiązku złożenia deklaracji CBAM i umorzenia certyfikatów CBAM w odniesieniu do tych przywozów.”;

d) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Uiszczenie kary zgodnie z ust. 1 i 1a nie zwalnia upoważnionego zgłaszającego CBAM z obowiązku przekazania do umorzenia pozostałej liczby certyfikatów CBAM należnej w danym roku.”;

e) dodaje się ustęp w brzmieniu:

„4a. Do celów ust. 1 i 2 niniejszego artykułu właściwy organ oblicza całkowitą liczbę certyfikatów CBAM przekazywanych do umorzenia na podstawie masy netto przywiezionych towarów oraz emisji wbudowanych ustalonych w oparciu o wartości domyślne zgodnie z metodami określonymi w załączniku IV oraz z uwzględnieniem dostosowania związanego z bezpłatnym przydziałem uprawnień, o którym mowa w art. 31.”;

24) art. 27 ust. 2 lit. b) otrzymuje brzmienie:

„b) sztuczny podział przywozu, w tym w ramach fikcyjnych uzgodnień, aby uniknąć przekroczenia jednolitego progu masy.”;

25) w art. 28 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2. Uprawnienia do przyjmowania aktów delegowanych, o których mowa w art. 2 ust. 10 i 11, art. 2a ust. 3, art. 18 ust. 3, art. 20 ust. 5a i 6 oraz art. 27 ust. 6, powierza się Komisji na okres pięciu lat od dnia 20 października 2025 r. Komisja sporządza sprawozdanie dotyczące delegacji uprawnień nie później niż dziewięć miesięcy przed końcem okresu pięciu lat. Przekazanie uprawnień jest automatycznie przedłużone na takie same okresy, chyba że Parlament Europejski lub Rada sprzeciwią się przedłużeniu nie później niż trzy miesiące przed końcem każdego okresu.

3. Przekazanie uprawnień, o którym mowa w art. 2 ust. 10 i 11, art. 2a ust. 3, art. 18 ust. 3, art. 20 ust. 5a i 6 oraz art. 27 ust. 6, może zostać w dowolnym momencie odwołane przez Parlament Europejski lub przez Radę.”;

b) ust. 7 otrzymuje następujące brzmienie:

„7. Akt delegowany przyjęty na podstawie art. 2 ust. 10 i 11, art. 2a ust. 3, art. 18 ust. 3, art. 20 ust. 5a i 6 oraz art. 27 ust. 6 wchodzi w życie tylko wówczas, gdy ani Parlament Europejski, ani Rada nie wyraziły sprzeciwu w terminie dwóch miesięcy od przekazania tego aktu Parlamentowi Europejskiemu i Radzie, lub gdy, przed upływem tego terminu, zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformowały Komisję, że nie wniosą sprzeciwu. Termin ten przedłuża się o dwa miesiące z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady.”;

26) w art. 30 ust. 6 akapit drugi lit. b) wprowadza się następujące zmiany:

a) ppkt (i) otrzymuje brzmienie:

„(i) systemu zarządzania, w tym ocenę wdrażania gwarancji i oraz administrowania gwarancjami i upoważnieniami zgłaszających CBAM przez państwa członkowskie”;

b) dodaje się podpunkt w brzmieniu:

„(v) stosowania jednolitego progu masy, w tym możliwości podwyższenia go oraz wprowadzenia dodatkowego progu opartego na przesyłkach.”;

27) w art. 36 ust. 2 wprowadza się następujące zmiany:

a) lit. b) otrzymuje brzmienie:

„art. 2 ust. 2, art. 2a, art. 4, art. 6–9, art. 10a, art. 15, 19 i 21, art. 22 ust. 1 i art. 22 ust. 3 oraz art. 23–27 i art. 31 stosuje się od dnia 1 stycznia 2026 r.”;

b) dodaje się litery w brzmieniu:

„c) art. 22 ust. 2 stosuje się od dnia 1 stycznia 2027 r.;

d) art. 20 ust. 1, 3, 4 i 5 stosuje się od dnia 1 lutego 2027 r.”;

28) w załączniku I kod CN „2507 00 80 – Pozostałe gliny kaolinowe” zastępuje się kodem „ex 2507 00 80 – Pozostałe gliny kaolinowe z wyjątkiem niekalcynowanych glin kaolinowych”;

29) w załączniku II dodaje się tabelę w brzmieniu:

„Energia elektryczna

Kod CN	Gaz cieplarniany
2716 00 00 – Energia elektryczna	Dwutlenek węgla”

- 30) w załączniku IV wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem I do niniejszego rozporządzenia;
- 31) w załączniku V pkt 2 dodaje się literę w brzmieniu:
„e) informacje i metodę stosowaną do obliczania emisji wbudowanych.”;
- 32) załącznik VI pkt 2 lit. k) ppkt (iii) otrzymuje brzmienie:
„(iii) wskazanie instalacji, w których wyprodukowano materiał wsadowy (prekursor), oraz poziom rzeczywistych emisji pochodzących z produkcji tego materiału.”;
- 33) dodaje się nowy załącznik VII określony w załączniku II do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Strasburgu dnia 8 października 2025 r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego
Przewodnicząca
R. METSOLA

W imieniu Rady
Przewodnicząca
M. BJERRE

ZAŁĄCZNIK I

W załączniku IV wprowadza się następujące zmiany:

1) pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3. USTALENIE WIELKOŚCI RZECZYWISTYCH EMISJI WBUDOWANYCH W PRZYPADKU TOWARÓW ZŁOŻONYCH

W celu ustalenia wielkości rzeczywistych specyficznych emisji wbudowanych związanych z towarami złożonymi produkowanymi w danej instalacji stosuje się następujący wzór:

$$SEE_g = \frac{AttrEm_g + EE_{InpMat}}{AL_g}$$

gdzie:

$AttrEm_g$ to przypisane emisje z towaru g;

AL_g to poziom działalności związany z tym towarem, czyli ilość danego towaru wyprodukowanego w okresie sprawozdawczym w danej instalacji, oraz

EE_{InpMat} to emisje wbudowane z materiałów wsadowych (prekursorów) wykorzystanych w procesie produkcji. Uwzględnia się wyłącznie materiały wsadowe (prekursory) wymienione w załączniku I i pochodzące z państw i terytoriów trzecich, które nie są objęte zwolnieniem na podstawie załącznika III pkt 1. Odnosne EE_{InpMat} oblicza się w następujący sposób:

$$EE_{InpMat} = \sum_{i=1}^n M_i \cdot SEE_i$$

gdzie:

M_i to masa materiału wsadowego (prekursora) »i« wykorzystanego w procesie produkcji, oraz

SEE_i to specyficzne emisje wbudowane w odniesieniu do materiału wsadowego (prekursora) »i«. W przypadku SEE_i operator instalacji stosuje wartość emisji z instalacji, w której wyprodukowano materiał wsadowy (prekursor), pod warunkiem że można w odpowiednim stopniu zmierzyć dane dotyczące instalacji.”;

2) pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4. USTALENIE WARTOŚCI DOMYŚLNYCH, O KTÓRYCH MOWA W ART. 7 UST. 2 I 3

Do celów ustalenia wartości domyślnych, przy określaniu poziomu emisji wbudowanych stosuje się wyłącznie wartości rzeczywiste. W przypadku braku rzeczywistych danych można stosować wartości z literatury. Wartości domyślne ustala się w oparciu o najlepsze dostępne dane. Najlepsze dostępne dane muszą opierać się na wiarygodnych i publicznie dostępnych informacjach. Wartości domyślne zmienia się okresowo w drodze aktów wykonawczych przyjętych zgodnie z art. 7 ust. 7 na podstawie najbardziej aktualnych i wiarygodnych informacji, w tym na podstawie informacji przekazanych przez państwo trzecie lub grupę państw trzecich.”;

3) pkt 4.1 otrzymuje brzmienie:

„4.1. Wartości domyślne, o których mowa w art. 7 ust. 2

Wartości domyślne ustala się na poziomie średniej intensywności emisji dla każdego państwa wywozu i dla każdego z towarów wymienionych w załączniku I innych niż energia elektryczna, powiększonej o proporcjonalnie określony narzut. Wysokość tego narzutu określa się w aktach wykonawczych przyjętych na podstawie art. 7 ust. 7 oraz ustala na odpowiednim poziomie, aby zapewnić integralność środowiskową CBAM, w oparciu o najbardziej aktualne i wiarygodne informacje, w tym na podstawie informacji zgromadzonych w okresie przejściowym. W przypadku gdy dla danego rodzaju towarów nie można zastosować wiarygodnych danych dotyczących państwa wywozu, wartości domyślne opierają się na średniej intensywności emisji z 10 państw wywozu o najwyższej intensywności emisji, w odniesieniu do których dostępne są wiarygodne dane, które można zastosować do tego rodzaju towarów.”;

4) pkt 7 akapit drugi otrzymuje brzmienie:

„W przypadku gdy zgłaszający towary wyprodukowane w państwie trzecim, grupie państw trzecich lub regionie w państwie trzecim może wykazać, na podstawie wiarygodnych danych, że alternatywne dostosowanie wartości domyślnych dla danego regionu skutkuje uzyskaniem wartości niższych niż wartości domyślne określone przez Komisję, można zastosować takie wartości dostosowane dla danego regionu.”.

ZAŁĄCZNIK II

Dodaje się załącznik VII w brzmieniu:

„ZAŁĄCZNIK VII

Jednolity próg masy

1. Jednolity próg masy, o którym mowa w art. 2a, ustala się na poziomie 50 ton masy netto.
2. Do celów art. 2a ust. 3 stosuje się następującą metodę:

$\bar{Q}$ określone tak, aby

$$\frac{\sum_{i=1}^N \mathbf{Em}_i \times \mathbf{1}_{(Q_i > \bar{Q})}}{\sum_{i=1}^N \mathbf{Em}_i} \geq 99\%$$

gdzie:

docelowy udział emisji wynosi 99 %;

$\bar{Q}$ oznacza próg masy w tonach umożliwiający wychwycenie określonego docelowego udziału emisji;

roczne emisje na importera, $\mathbf{Em}_i = \sum_{j=1}^{J_i} q_{i,j} \mathbf{EI}_j$;

$q_{i,j}$ oznacza wielkość przywozu przez importera i towarów objętych kodem CN podaną w tonach j;

J_i oznacza liczbę kodów CN przywiezionych przez importera i w odniesieniu do czterech rozpatrywanych sektorów (aluminium, cement, nawozy, żelazo i stal);

$\mathbf{EI}_j$ oznacza intensywność emisji związaną z kodem CN j ⁽¹⁾;

Całkowite emisje oznaczają emisje CO₂ w czterech odnośnych sektorach objętych CBAM, tj. sumę emisji zadeklarowanych w odniesieniu do tych sektorów przez wszystkich importerów:

$$\text{całkowite emisje} = \sum_{i=1}^N \mathbf{Em}_i,$$

gdzie N oznacza liczbę importerów;

$Q_i = \sum_{j=1}^{J_i} q_{i,j}$: łączna ilość towarów wymienionych w załączniku I przywiezionych przez importera podana w tonach i;

$\mathbf{1}_{(Q_i > \bar{Q})}$ pełni funkcję wskaźnika, którego wartość wynosi 1, jeżeli $Q_i > \bar{Q}$ (tj. gdy wielkość przywozu danego importera przekracza próg masy $\bar{Q}$), lub 0 w przeciwnym razie.

Aby uwzględnić niepewność związaną ze zmianami struktury handlu, a przy tym utrzymać cel środowiskowy niniejszego rozporządzenia, do powyższego docelowego udziału emisji dodaje się margines w wysokości 0,25 punktu procentowego.

Jednolity próg masy zaokrągla się do pełnej dziesiątki.”.

⁽¹⁾ Intensywność emisji E_j oparto na wartościach domyślnych (bez narzutu) dla emisji opublikowanych w okresie przejściowym. W przypadku cementu i nawozów uwzględnia się emisje bezpośrednie i pośrednie; a w przypadku aluminium i wyrobów z żelaza i stali – jedynie emisje bezpośrednie. Wartości domyślne na potrzeby przyszłych aktualizacji jednolitego progu masy ustala się zgodnie z metodami określonymi w załączniku IV bez narzutu, o którym mowa w załączniku IV pkt 4.1.